

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Δύτης προπληρωταί· εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας πα- τοῖς ταχυδρ. ἐπιστάταις.

Τιμὴ ἐτησία διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ συνδρομητάς Δ. 12, ἑξαμηνία 6, τριμηνία 3.

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλληνικ. Κράτους ἐτησία δρ. 16, ἑξαμηνία 8, τριμ. 4.

ΑΥΓΗ

Ἐκδιδομένη τετράκις τῆς ἐβδομάδος.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τοῖς προξένους καὶ λοιποῖς πρακτοῖς τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς δρ. 24, ἑξαμηνιαίας 12, τριμ. 6.

Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκαστὸν στίχ. τῶν διατριβῶν λ. 20, δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. δρ. 3.

Βουλὴ.

Ἡ Βουλὴ συνελθούσα τὸ παρελθὸν σάββατον ἐσυζήτησε καὶ ἐψήφισε τὸ περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου νομοσχέδιον. Ἡ ἐπὶ τούτου συζήτησις ὑπῆρξε μακρά, καθόσον πολλοὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν ἔλαβον ἐπανειλημμένως τὸν λόγον καὶ ἔκαμαν παρατηρήσεις ὁρθὰς ἐπὶ διαφόρων ἄρθρων. Ἰδίως δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην διεκρίθησαν οἱ Πελοποννήσιοι κουλευταί, πείσαντες τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δεχθῇ τὰς παρατηρήσεις των καὶ τὰς προταθείσας ἐλαττώσεις ἐπὶ τινων φορολογουμένων εἰδῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, οἱ βουλευταὶ Σπάρτης κκ. Βαλασόπουλος καὶ Δημητρακάκης ἀπεύθυναν ἐπερώτησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ δημάρχου Φάριδος καὶ ἐζήτησαν νὰ μάθωσι διατίν δὲ ἐπαύθη, ἐνῷ ἐπροτάθη ἡ παύσις του.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σίμος παρετήρησεν ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ γίνωνται ἐπερωτήσεις συζητουμένων ἄλλων ἀντικειμένων, καὶ ἐπρότεινεν ἵνα ἡ βουλὴ προσδιορίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν νὰ γίνωνται ἐπερωτήσεις καὶ οἱ ὑπουργοὶ νὰ δίδωσι λόγον.

Φῆμαι.

Τὸ ἐσπέρας τοῦ σαββάτου διεδόθη ὅτι ὁ γερουσιαστὴς Χατζίσκος διορίζεται ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν τὰ πάντα ἐκόπασαν καὶ οὐδὲ λόγος ἐγένετο πλέον περὶ τούτου. Ἀγνοῦμεν πόθεν πηγάζουσι τοιοῦτου εἶδους φῆμαι, διαδιδόμεναι πολλάκις τοῦ μηνὸς καὶ διαψευδόμεναι ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Συνεχῶς κυκλοφορεῖται καὶ τὸ νομα τοῦ βουλευτοῦ κ. Χριστοπούλου, καθὼς καὶ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Παλαμήδου, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ τίποτε.

Βασ. χάριτες.

Προσεγγιζουσὼν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου Πάσχα, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἵνα προκαλέσῃ τὸ βασ. ἔλεος ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ φυλακῇ στεναζόντων δύο ἢ τριῶν ἐφημεριδογράφων, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν καταδικῶν, ὧν τὰς ποινὰς εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττώσῃ. Πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ποινὴ τῶν καταδικῶν ἐκείνων, ὅσοι συνεπλήρωσαν 5, 10 ἢ 15 ἔτη εἰς τὰς κεντρικὰς φυλακὰς ἢ δὲν ἔχουσιν κανένα προστάτην διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ ὑπότροφοι.

Ὁ χορτασμένος τοῦ νηστεικοῦ δὲν πιστεύει, λέγει δημῶδες τι γωμικόν, τὸ ὅποιον ἐὰν ἐφαρμόσωμεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας κύριον ὑπουργόν, μ' ὅλην τὴν ὑπόβαν ἔχομεν εἰς αὐτὸν ὑπόληψιν, νομίζομεν δὲ δὲν ἁμαρτάνομεν. Εὐπρόσῳ δὲ κ. ὑπουργὸς ὄλγιον τὸν μέλλει ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἄνθρωποι, μένοντες ἡμέρας ὀλοκλήρους ἄιστοι. Ἐπτά νέοι ἐκ τῶν ὑποτρόφων τῆς κυβερνήσεως ἦλθον προχθὲς εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ μὲ δακρυρροοῦντας ὀφθαλμοὺς παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ γράψωμεν καὶ αὐτοῖς περὶ τῆς ἀξίας

οἰκτιρμοῦ καταστάσεώς των. Ἐπωλήσαμεν, ἔλεγον οἱ δυστυχεῖς, ὅλα τὰ βιβλία μας διὰ νὰ κορέσωμεν τὴν πείνάν μας, καὶ ὅμως τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας οὐδεμίαν, εἰσέτι μᾶς ἔδωκεν ἀπάντησιν ἐὰν σκοπεύῃ νὰ μᾶς ἐγγράψῃ ἐκ νέου ὑποτρόφους ἢ ὄχι. Σκληρὸν καὶ σπαραξικάρδιον τὸ πρᾶγμα! Ὁμολογοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ ὅτι οὐδέποτε ἐπιστεύομεν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ὑποτρόφων ἦτοτε καταντήσῃ ἄλλο ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ τί τρέχει καὶ δὲν προκαλοῦνται τὰ διατάγματα τῶν ὑποτρόφων τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ σχολείου; Δὲν γίνονται ἐφέτος ὑπότροφοι; Ἄς τὸ εἴπωσι καθαρὰ διὰ νὰ λάβουν τὰ μέτρα των οἱ προσδοκῶντες καὶ προστρέξωσιν εἰς ἄλλο στάδιον ζωῆς.

Διάφοροι ἀγγελίαι.

Πολλὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας ἀνέφερον ὅτι ὁ στόλος μας (ὥσαντι εἴχομεν στόλον) συγκεντρῶνται εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς τοῦτο ἐδόθησαν πολλὰ ἐξηγήσεις. Ἡμεῖς ἐξετάσαντες τί τρέχει ἐβεβαιώθημεν, ὅτι τρία τέσσαρα πολεμικὰ πλοῖα ἀληθῶς διατάχθησαν νὰ ἔλθωσιν εἰς Πειραιᾶ, διότι πρόκειται νὰ ἐκλεχθῇ ἐκ τῶν πλοίων τούτων τὸ πλήρωμα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευασθείσης φρεγάτας καὶ νὰ σταλῇ μετὰ 10 ἡμέρας εἰς Λονδίνον διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς Πειραιᾶ. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τῆς εἰς Πειραιᾶ συγκεντρώσεως τῶν 3—4 πλοίων, τὰ ὅποια ἔχομεν.

Γεῦμα.

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῶν Ἀθηνῶν θέλον νὰ δώσῃ ἰδιαιτερον δείγμα ἀγάπης καὶ συμπαθείας πρὸς τὸν Κονεμένον Βένν, ἐπιτετραμμένον τῆς Τουρκίας, μέλλοντα νὰ ἀναχωρήσῃ προσεχῶς, προσέφερον αὐτῷ λαμπρὸν γεῦμα ἀποχαιρετισμοῦ, τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ παρελθὸν Σάββατον. Μανθάνομεν δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας σκοπεύουσι νὰ δώσωσι τῷ κυρίῳ Κονεμένῳ ἔτερον ὅμοιον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «τῶν Ξένων.» Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συγχαρῶμεν τὸν κύριον Κονεμένον διὰ τὰ δείγματα ταῦτα τῆς ἀγάπης, τὰ ὅποια τόσῳ προθύμως τῷ προσφέρονται, καὶ τὰ ὅποια ἀποδεικνύουσι πόσον εὐαρέστους ἀναμνήσεις ἀφίνει εἰς τὴν φιλόξενον Ἑλλάδα ἡ ἀξιοπρεπὴς, εὐσυνείδητος καὶ συμβιβαστικὴ διαγωγὴ τοῦ κ. Κονεμένου.

Στουρνάρειον κληροδότημα

Ἡ βουλὴ ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει τῆς ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Στουρναρείου κληροδοτήματος τὸν βουλευτὴν Σπάρτης κ. Βαλασόπουλον διὰ ψήφων 54 ἀπέναντι 47, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ βουλευτὴς Ἀργους κ. Δανόπουλος.

Ὁφειλόμενοι κληροῦχοι.

Εἶπομεν προχθὲς, ὅτι προκειμένου νὰ δοθῶσιν ἐφέτος 3000 ἄνδρες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν οἱ κύριοι βουλευταὶ ἀπήτησαν νὰ παραγγίλῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν πίνακα τῶν καθυστεροῦντων κληροῦχων, ὧν ὁ ἀριθμὸς φθάνει εἰς περίπου 2000.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συμμορφούμενος μὲ τὴν

απόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπαρουσίασε τὸν ζητηθέντα πίνακα, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι οἱ εἰς τὸν στρατὸν ὀφειλόμενοι κληροῦχοι ἀπὸ τοῦ 1844 μέχρι 1^{ης} 9δρίου 1860, συμποσούμενοι εἰς 1817 προσέρχονται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν Νομῶν.

Νομοὶ	κληροῦχοι	Νομοὶ	κληροῦχοι
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	163	Μισσηνίας	52
Εὐβοίας	42	Λακωνίας	112
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	90	Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος	41
Κυκλάδων	664	Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας	116
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	123	Ἀρκადίας	144

Ὀφείλονται λοιπὸν ἀπὸ τοῦ 1844 μέχρι 1 9δρίου 1860 κληροῦχοι 1817.

Ἀξιωματικοί.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἐκ Ναυπλίου εἰδήσεις, οἱ διὰ τὸ γεῦμα τῆς 4 Ἀπριλίου φυλακισθέντες ἀξιωματικοὶ ἀπολύονται κατ' αὐτάς, τῆς ἀνακρίσεως οὐδὲν ἐπιλήψιμον εὐρούσης κατὰ τῆς διαγωγῆς των. Εὐχόμεθα ν' ἀπολυθῇ καὶ ὁ νέος Κ. Σαράβας, οὗ ἡ πρόποσις παρεμορφώθη καὶ νὰ παύσῃ πᾶσα καταδίωξις ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι, διότι τὰ τοιαῦτα καὶ μικροπρεπῆ εἶναι διὰ τὰς κυβερνήσεις καὶ παροξύνουν μᾶλλον τὴν κοινὴν γνώμην.

Φυλλάδιον Γ. Καρατζᾶ.

Ὁ Αἰὼν εἰς τὸ κατασχεθὲν φύλλον του κατέκρινεν ὡς προσβλητικὸν διὰ τὸν Στρατὸν χωρίον τι τοῦ πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντος φυλλάδιου τοῦ συνταγματάρχου Γ. Καρατζᾶ περὶ προσωρινῶν στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν.

Ἀμερολήπτως κρίνοντας φρονούμεν ὅτι διὰ τούτων ὁ συγγραφεὺς ὑπεραπίζει μᾶλλον τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ κατὰ τῆς συνήθους κατακρίσεως τῶν ἐπιπολαιῶς ἐξεταζόντων τὰ πράγματα, καὶ μὴ ἀποδιδόντων τὰς τοιαύτας ἀξιωματικῶν τιμῶν διαθέσεις εἰς τὴν ἀληθῆ αἰτίαν ἧτις ἐστὶν ὁ περιορισμὸς τοῦ σταδίου των. Ὁ κ. Καρατζᾶς οὐτε τῶν ἀρχαίων ἀξιωματικῶν, καθὼ συναγωνιστῶν του, οὐτε τῶν νέων ὧν οἱ πλείστοι ἐπαδουαγήθησαν στρατιωτικῶς ὑπ' αὐτὸν, ἠδύνατο νὰ προσβάλῃ τὴν ὑπόληψιν χωρὶς νὰ προσβάλῃ ἐνταυτῷ καὶ τὴν ἰδικήν του. Ὁ Αἰὼν εἶτε παρασυρόμενος ἐξ ἀγανακτικῆς μὴ εὐλόγου, εἶτε, ὅπου πιθανώτερον, σκοπὸν ἄλλον προθέμενος ἢ τὴν ἐπίκρισιν τοῦ φυλλάδιου, δὲν ἀνέφερεν ὀλόκληρον τὸ χωρίον, ἀλλὰ φράσεις τινας κεχωρισμένας αἰτινας περιστῶσιν ἐνωϊαν ἀντίθετον τοῦ συνόλου. Διὸ καὶ προσήλθεν εἰς τὸν συγγραφεῖα ὅτι συνεννοήθη πρὸς σύνταξιν τοῦ φυλλάδιου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καθὼ στενοῦ συγγενοῦς του, ἐνὺ ἐπρεπεν εὐλόγως ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ φυλλάδιου νὰ συμπεράνῃ τὸ ἐναντίον, τοῦτέστιν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ ἀναγκάσθη νὰ δημοσιεύσῃ τὴν γνώμην του ἵνα συζητηθῇ καὶ αὕτη ὡς ἀντίθετος τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ. Ὁ Αἰὼν ὥρπει νὰ μὴ συγχέῃ τὴν θεωρητικὴν συζήτησιν τῶν ὀργανισμῶν μὲ τὴν κατάκρισιν τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, φρονούμεν δὲ ὅτι εἶναι ἀξίος ἐπαίνου πᾶς ἀξιωματικὸς ὅστις σκεπτεται περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ στρατοῦ ὑποδεικνύων εὐσχήμως τὰ αἰτία τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐπιτρέπεται τοσούτω μᾶλλον ὅσῳ ὑψηλοτέραν θέσιν κατέχει ὁ ἀξιωματικὸς ἐν τῷ στρατῷ. Ἐὰν ὁ Αἰὼν ἐσπούδαζε τὴν ἐν τῷ φυλλάδιῳ περιεχομένην γνώμην εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ εὐλογον ἀφορμὴν ἂν εἶδεν τοῦτο πρὸς ἀντιπολιτευσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἥθελε τὴν παραβλέψῃ ὅπως συστήσῃ τὰς ιδέας τοῦ φυλλάδιου εἰς τὸ κοινόν.

Π. Φοῖδος.

Ὁ Κ. Π. Φοῖδος ὑπηρετῶν πρὸ εἰκοσιπενταετίας τὴν Βασ. κυβερνήσιν καὶ εὐδοκίμησας ὅπου καὶ ἂν ἐξερμάτισεν, ἐπανήλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ἐκ Φιλίππουπόλεως, ὅπου ἀφῆκε τὰς εὐαρεστοτέρας ἀναμνήσεις εἰς ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ὡς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς χρηστὸς πολίτης. Οἱ ὁμογενεῖς ἀναχωροῦντα συνώδευσαν ἐφιπποὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κυβερνήσεώς μας εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, ἄλλοι δὲ ἔκλειον καὶ οἱ ἐπισημότεροι τῶν κατοίκων καὶ τῶν ξένων ἀναφορὰς καὶ εὐχαριστήρια ἐνχειρίσαν αὐτῷ καὶ εἰς τὴν προσέβλιν' ἀναφορὰς μὲν παραπονούμενοι διατὶ νὰ μεταβιῇ τὸ τοιοῦτον ὑπάλληλον, εὐχαριστήρια δὲ διὰ ν' ἀποδεί-

ξῶσι τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ τὴν εὐχαρίστησιν των. Καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα τὸν Κ. Φοῖδον μετέθεσε τὸ ὑπουργεῖον εἰς Σίρρας, δηλαδὴ εἰς θέσιν ὑποδεεστέραν. Μεγαλείτερον ἀδίκημα δὲν ἠδύνατο νὰ προσγίγῃ εἰς ὑπάλληλον πιστῶς ὑπηρετοῦντα τὴν πατρίδα. Πιστεύομεν ὅτι ὁ Κ. Κουτουριώτης θέλει ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν ἀρχαῖον τοῦτον ὑπάλληλον καὶ προβιάσει αὐτὸν ἐπαξίως τῆς ἱκανότητός του, τῆς τιμιότητός του καὶ τοῦ ζήλου του μεθ' ὧν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὑπηρετήσε τὴν πατρίδα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων.

Βαρσοβίας σκηναί.

Αἱ αἱματηραὶ σκηναὶ τῆς Βαρσοβίας καθ' ἃς οἱ βῶσοι ἐβόων τὰς χεῖράς των εἰς ἀθῶν αἷμα, μεγάλως ἀντήχησαν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Τὰ ὄργανα τοῦ τύπου ἐν γένει ἐκφράζουν τὴν ἀγανάκτησιν των καὶ ἀποδοκιμαζοῦν ἐντόνως τὴν κατάχρησιν τῆς κτηνώδους βίας κατὰ λαοὺ ζητούντος διὰ τῆς νομίμου ἑδοῦ τὰ δικαίωμάτα του.

Αὐστρίας κοινοποιήσεις.

Ὁ Ἀστὴρ ἀξιοῖ ὅτι ὁ κόμης Ραχβέργ, πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τινὰς δυνάμεις ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ πλείοντερον χρόνον τὸν στρατὸν του εἰς κατάστασιν πολέμου καὶ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐχθροπραξίας του κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ἡ αὕτη ἐφημερίδα βεβαίως δὲ ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἀπεύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ἑξέ- ναις αὐλαῖς ἀντιπροσώπους τῆς διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ Κερμαϊκού ἐπὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος. Αἱ δύο αὗται εἰδήσεις τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος νομίζομεν ὅτι ἔχουσι μεγάλην ἀνάγκην ἐπιβεβαιώσεως.

Π. Ι. Χαλκιόπουλος.

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἀφίχθη ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Π. Ι. Χαλκιόπουλος. Λέγεται δὲ ὅτι προσεκληθῇ ἐνταῦθα διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι διόλου ἀπίθανον διότι πρὸ τινων ἡμερῶν διεφημίσθη ὅτι ὁ κ. Παπαλεξόπουλος ἀποσύρεται. Ἡ Αὐγὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶναι ψευδόμεναις.

Πυροβολισμοί.

Ἄν καὶ εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ πυροβολεῖν κατὰ τὰς ἀγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα, μὲλα ταῦτα θεωροῦμεν χρέος μας νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἀσυνομίαν ἵνα ἀπαγορεύσῃ καὶ πάλιν οὐ μόνον τοὺς πυροβολισμοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρακατρονικισμοὺς ἐντὸς τῶν αὐλῶν τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἐπιταφίου ἵνα μὴ συμβῶσι δυστυχήματα καὶ πυρποληθῶσι φουστάνια τῶν κυριῶν καὶ ἄλλα ἐνδύματα.

Ν. Ροδινός.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος Βελτιώσεως εἶδομεν, ὅτι ὁ παρὰ τῷ ἐν Τριπόλει Πρωτοδικεῖῳ διακεκριμένος ἐπὶ ἱκανότητι καὶ ἀκεραιότητι Νικόλαος Ροδινὸς ἀποδιώσας πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἐγκατέλειπεν οἰκογένειαν ἐν μεγίστη πενίᾳ. Πεποιθήμεν ὅμως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς ἀγαθὴ μήτηρ θὰ περιβάλῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειαν τοῦ ἀδεκάστου τούτου δικαστοῦ ὑπηρετήσαντος 35 ὀλόκληρα ἔτη καὶ ἀποθανόντος ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ.

Δερβενάγας.

Ἐσχάτως ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις διώρισε κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ μεθόρια φυλάκα τὸν Ἀλῆ-Τσερκές-Πάσσαν ἐσχάτως ἀφίχθοντα ἐκ Βαγδατίου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὡς τοιοῦτου Σουλταίν-βη Φράσκη.

Τύφος ἐν Ἰασίῳ.

Κατ' ἐπιστολὰς ἐξ Ἰασίου, ὁ τύφος ἐμάστιζε τὴν φρουρὰν τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν 240 στρατιῶται ἀπεβίωσαν ἐκ τῆς ἐπικινδύνου ταύτης νόσου καὶ φόβος ὑπῆρχε μὴ διαδοθῇ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰουδαίους. Ἡ κυβερνήσις ἔλαβε σύντονα μέτρα ἵνα καταπολεμήσῃ τὸ κακόν.

Ἡ βουλὴ συνεδριάσασα σήμερον ἐψήφησε τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης νομοσχέδιον.

— Ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἀν. Χ. Ἀναργύρου ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Σπέντσας δι' ὑποθέσεις του καὶ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ἐπανερχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑποστὰς πολλὰς μεταβολὰς υποβάλλεται αὐριον εἰς τὴν βουλὴν, ὁ δὲ τοῦ 1862 ἀκολουθῶς.

— Εἰς Βῶλον ἀπεβιάσθησαν 2000 τακτικοὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ.

— Ὁ ὑποστράτηγος Κ. Καρατσᾶς ἀπῆλθε χθὲς εἰς Ναύπليون διὰ τὴν περαιοῖσιν τῶν αὐτῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν συνήλθον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων εἰς τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβεως Κ. Βούλδερ καὶ συνδιασκεύθησαν περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Μαυροβουνίου.

— Μεταξὺ τῶν ὀλίγων μεταβολῶν, ἃς ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν φορολογικὸν Νόμον ε. ε. ἐπὶ ἀγαθῷ τοῦ τόπου, εἶναι καὶ ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐπαχθοῦς τρόπου τῆς φορολογίας τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαίων. Οἱ δὲ λεγόμενοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, ἧτις ἰδίως ἐνδιαφέρονται ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης, ἀγρόν ἡγόρασαν, οὐδὲ γὰρ εἶπον, κατὰ τὴν συζήτησιν του.

— Χθὲς μεταβάντες εἰς Πειραιᾶ μετὰ τῆς μητρὸς μου ὠρὸς ἐπίσκεψιν μερικῶν συγγενῶν μας ἔδομεν νὰ κυκλοφορῇ φήμη καὶ θεωρεῖτο ὡς βέβαιον μάλιστα ὅτι ἐγὼ ἐφύνοσα τὴν μητέρα μου· ὁ διαδοὺς τοιοῦτον ψεύδος εἶναι ἀναίτιδος ψεύστης καὶ ἄτιμος καὶ αἰσχρὸς συκοφάντης.

Σ. Φουντάνας.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Ἅγιος Σώστης τοῦ Δήμου Τεγέας ἀνεκαλύφθησαν ἐν τινὶ ἀγρῷ δύο στάμναι μικραὶ πλήρεις χαλκίνων νομισμάτων, τ' ὅλον περὶ τὰς ἐξ ὀκάδας. Εἰσὶ δὲ ὅλα σχεδὸν Τεγεατικά, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα κατεφθαρμένα ἐκ τοῦ χρόνου. Φέρουσι δὲ ἐξ ἐνὸς προτομὴν ἀνδρὸς, καὶ ἐξ ἄλλου τοξότην, καὶ ἐπιγραφὴν «Τεγέας,» ἄλλα δὲ ἵππον, καὶ ἄλλα γυνίκα. (Βελτιώσις)

Φίλε κύριε Ι. Κ. Τσάτσου.

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν τῶν 13/25 τούτου ἐκ Μασσαλίας, ἣν ἔλαβον χθὲς τὸ ἐσπέρας σὰς ἀναγγέλλω εὐχαρίστως ὅτι οἱ Ἀσκαριδῆς καὶ Σ' ἀξοκολοθοῦσι τὰς πληρωμάς των

Ἐν Πειραιεὶ 13 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ φίλος σου Κ. Πηλείδης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μεσοβλῆ 21 (ν) Ἀπριλίου 1861.

(Ἰδιαίτερα ἀλληλογραφία τῆς Αὐγῆς.)
Τῆς ἀκολουθοῦ τραγικωτάτης ὑποθέσεως ἔλαβε χώραν ἡ δίκη πρὸ ἐξ ἡμερῶν ἐν τῇ 2ῃ Στρατοδικεῖᾳ τῶν Παρισίων.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου 1861 δεκαεὺς τις τοῦ 3ου περικοῦ συντάγματος Eugène Rouard 27ετής τὴν ἡλικίαν, συνήψεν ἐρωτικὰς σχέσεις μετ' ἀνθυπάλιδος τινος Denise Herbin, κατοικοῦ τοῦ Candan-Bleu, ὁ δ' ἔρωσ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐρριζωθῇ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Μετὰ 20 ἡμέρας εὐτυχῶς αὐτῶν, τὴν βαλάντιον τοῦ Rouard ἐξεκένωθη, ὅστις αἰσχυρόμενος νὰ δηλώσῃ τῇ Denise τὴν ἀνέχθειν του, καὶ φοβούμενος μὴ τοῦτο ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν διάλυσιν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ἀπετάθη αὐτῇ οὕτω. «Πῶς!! μὴ ἀγαπᾷς Denise;» «Ναί» τῷ ἀπεκρίθη εκείνη, σὲ ἀγαπῶ, διότι σὲ ἀγαπῶ, καὶ ἂν μὴ ἐγκαταλείψῃς, ἐκτεθῆσμαι εἰς τὸ νεκροσκοπεῖον.» Ἡ ἀπαντήσις αὕτη ἐνέσπαιρε τῷ Rouard ἰδέαν αὐτοκτονίας, δι' ἧς θὰ ἀπῆλλαστο τοῦ αἵματος τῆς ἀνεχθείας· «ἀλλ' ἡ προσφιλέτης τοῦ Denise μετὰ τοσούτων εὐτυχῶν 20 ἡμερῶν συζήτησιν θὰ ἀπῆλλαστο τῶν κοπιῶντων ἐργῶν πρὸς διατήρησιν αὐτῆς;» «Πρὶν ὅμως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀλλοκίτου ιδέας του, ἀπεπειράθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Denise, ἥτις ἐννοήσασα τοῦτα τῷ εἶπε· «Ὑπάγω ὅπου ὑπάγῃς» συναποθνήσκομεν, καὶ οὕτω πληροῦται ἡ εἰσαρμένη ἡμῶν.» «Σὺ νὰ πῶ θὰ οὐ μὲν ἐν ἀνέκρῃς ἀμύρτεροι, καὶ ἡορᾶντο σκέπτεσθαι περὶ θανάτου, γράψαντες συγγένους καὶ τὰς πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτῶν ἀποκαρτερήσους ἐπιστολάς.» Ἀλλ' ἡ λ ο κ ο ν ι α, ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνέψεων των, εἰς τὸ μέρος ἐνθα κτύπησαν νὰ γνωρισθῶσι προσεδίωξαν τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτῶν, τόπον δὲ τῆς ἐκτέλεσεως τὸ Candan-Bleu ἵνα δ' ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ταχύτερος ὦρισαν τὸ ἐγχειρίδιον, εἰπόντες τοῦ Rouard «βυθίσας αὐτὴν Denise εἰς τὴν καρδίαν σου, θέλω τὸ στρέψαι ἐπὶ τῆς ἐμῆς.» «Οὐδέποτε, Rouard, τῷ ἀπεκρίθη, ἀνέμεινον τοιαύτην εὐτυχὴ πρότασιν» καὶ ἐρρίψθη εἰς τὰς ἀγκάλας του. Τὴν παραμηνὴν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς φρικτῆς ἀποφάσεώς των, ἀκράδαντος ἡ Denise εἰς τὴν ἀπόφασιν της, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ὅποιον εἰργάζετο ἐργαστάσιον, συνοδεύομένη παρὰ τοῦ Rouard· διανέμειν δ' ἔλα τὰ πράγματά της ταῖς συνεργατρίαις αὐτῆς, «Ὁμῶν, εἶπεν ἐναγκαλιζομένη αὐτάς, ἔμνην εἰς τὸ ἄνθος τοῦ Ὑψίστου, καὶ εἰς τὰ κόκκαλα τῆς μητρός μου, ὅτι δονοῦνται θὰ ἀποθάνω» ἀλλ' αἱ συνεργατρίαι οὐδεμίαν ἔδωσαν προσοχὴν εἰς τὰ λεχθέντα της, συνειδήσασαι ἀκούειν παρ' αὐτῆς ἀλλοκίτους πάντοτε ιδέας. Ἐγκαταλείψασα ἐπομένως τὸ ἐργαστάσιον, διευδύνθησαν μετὰ τοῦ Rouard εἰς τι ἀπέναντι αὐτοῦ ξενοδοχεῖον· πρὶν δ' εἰσελθεῖν ὁ Rouard τῇ εἶπεν. «Ἄρεας, Denise, ν' ἀποθάνω μόνος· στίξομεν τὰς ἐπιστολάς.» «Ὅχι» τῷ ἀπεκρίθη εκείνη, ῥίπτουσα αὐτὰς εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον· θὰ συναποθάνωμεν· ἐκεῖνοι δὲ πρὸς οὗς γράφω, θὰ βεβαιωθῶσιν ὅτι ἐκουσίως ἀποθνήσκω μετὰ σοῦ· τάχυνε, φίλε μου, καὶ ἔσω γενναίωτες.»

Εἰσῆλθον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον· δωμάτιον τοῖς παρεγορήθη, γεῦμα ἐδόθη αὐτοῖς, διατάχθη δὲ παρ' αὐτῶν ὁ ὑπηρετὴς νὰ μὴν εἰσέρχεται ἀνευ προσκλήσεώς των· τὸ ἐγχειρίδιον ἐναπετίθη τῇ τραπέζῃ, εἰπόντος τοῦ Rouard· «δὲν πρέπει, Denise, μετὰ τὸν θάνατόν μας νὰ θεωρηθῶσι δολοφόνες...»

«Ποτέ» ἀπήντησεν αὕτη καὶ λαβούσα τὸν κάλκαμον ἔγραψεν ἐπὶ χάρτου· «Διέταξα τὸν Rouard τὸν ἐραστήν μου νὰ μὲ φωνεῖσθ' διὰ τῆς ἱδικῆς χειρὸς του, διότι ἐπεθύμουν νὰ συναποθάνωμεν.» Ὁ δὲ λαβὼν τὸν κάλκαμον ἐξηκολούθησε γράφω. «Φωνεῖς, Denise τὴν ἐρωμένην μου, διότι τὸ ἀπῆλθον· ἀποθνήσκω μετ' αὐτῆς διότι τοιαύτη ἦτον ἡ θέλησίς μου.» Τὸ γεῦμα ἐπεραιώθη· ἡ προσδιορισθεῖσα τοῦ θανάτου ὥρα ἐφάνει, ἡ δὲ Denise ἀπεριγράπτῳ γενναίῳ τῇ ἀνακρίσει Denise, ἥτις μικρὸν σταταγὸν ἀφείσα, ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀποσώρων ἐπομένως αἱματόφρονον τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς, τὴν ἐναγκαλιέται, καὶ βυθίζων αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ του στήριζει μετ' ἀπάσων τῶν δυνάμεων του τὴν λαβίδα του ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς Denise· ἐπέρχεται αὐτῷ λειποθυμία, καὶ πίπτει ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον· μετ' ὀλίγον συνέρχεται, συνάπτει τὰς ιδέας του, καὶ αἰσθανόμενος φρικτῆς πόνους εἰς τὸ στήθος του, ἐναγκαλιέται τὴν Denise· αὐθροεῖ ἡ θύρα κρούεται· ὁ Rouard ἀνακτῶν μικρὰν τινα δυνάμιν ἀνοίγει αὐτήν. Ὁ ὑπηρετὴς ἰδὼν τὸ τραγικὸν συμβᾶν εἰδοποιεῖ τὸν κύριον τοῦ ξενοδοχείου, ὅστις διευθύνει τοὺς πληγόμενους εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου.

Ἡ Denise συνελθούσα διηγείται ἀπ' ἀρχῆς τὰ συμβάντα ἅπαντα, νοσηλευθεῖσα ἐπὶ 20 ἡμέρας καὶ μὴ δυνήσασα ν' ἀνέβῃ εἰς τοὺς φρικτούς πόνους ἐξέψυξεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς Rouard.

Ὁ Rouard ἐπὶ ζήσας παρουσιάσθη τὴν 10 Ἀπριλίου εἰς τὸ Β'. Στρατοδικεῖον κατηγορηθεὶς ὡς ἐγκληματίας, ἵπεν ἐκέρχεν αὐτὸν ἀθῶον τοῦ προσαπομένου ἐγκλήματος διὰ ψήφου 5 κατὰ 2.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 (ν) Ἀπριλίου.

Ἡ «Ἐπιθεώρησις τῆς Νομισματικῆς ἀγορᾶς» ποιοῦσα λόγον περὶ τῆς υποτιμήσεως τοῦ χρηματικοῦ ἀναφέρει τ' ἀκόλουθα.

«Πολλὰκις ἐπειράθημεν ἵνα καταδείξωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν σπουδαίαν, ἀλλ' οὐχὶ πραγματικῶς δυσάρεστον, ἐπιβροχὴν, τὴν ὁποῖαν αἱ δυσκολίαι τῶν Ἑλλήνων ἠδύνατο νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς τε Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἀπεδείξαμεν, ὅτι ἡ ἐντεῆθεν εἰς Τουρ-

κίαν ἀποστολή χρημάτων οὐ μόνον ἤθελε παύσει, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τούτων ἤθελεν ἐπιστραφῆ ὀπίσω. Ἡ προαίθεσις αὕτη τῷ ὄντι ἐπαλήθευσε καὶ οἱ κεκρυμμένοι θησαυροὶ, οἵτινες ἐτάφησαν κατὰ τὴν τρομερὰν κριματικὴν ἐκστρατεῖαν, τὴν πληρώσαναν τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος ἀγγλικῶ καὶ γαλλικῶ χρυσίῳ, ἤρξαντο ἤδη νὰ ἐξορύττῳ. Ἡ αὐτοῖς τοῦ μεταλλικοῦ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ καὶ τῇ Γαλλικῇ Τραπεζῇ προήλθεν ἐκ τούτων, ἔπερ ὅμως πλείστοι ἀγνοοῦσιν. Ἡ κατὰ τῶν Ἑλλήνων γενομένη προσβολή, οὐδὲ κερὶν ἔδωκεν αὐτοῖς νὰ εὐρωσι μέσον καταφυγῆς, ἀλλ' ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἐπισπεύσωσιν, ὅσον τάχιστα, τὰς πληρωμὰς των. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἦτο λίαν δοκιμαστικὴ καὶ ὁ κόσμος οὐδέποτε θέλει μίθει τὰς ζημίας καὶ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ἀγογγύστωσιν ἐπέστησαν οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ Ἕλληνες, ὅπως διατηρήσωσι τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν πίστιν καὶ σώσωσι τὰ δνόματα αὐτῶν ἐκ τοῦ στίγματος, ὃ περιῆψε πρόσκαιρος ἀναστολή τῶν πληρωμῶν των. Οἱ Ἕλληνες ἀντίσχον ἐγυνῶς κατὰ τῆς θυσίᾳ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῶν κλυδωνος, καὶ ἤδη ἡ πίστις αὐτῶν ἵσταται βαθμὴν τινα ἀνώτερον τῆς προτέρας. Ἐν ταύτῃ δὲ αἱ ὑποχρεώσεις των ἠλαττώθησαν ἐν ἐλαχίστῳ καὶ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων ἀπεσφύθησαν κατὰ μέγιστον ἀριθμὸν ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς Αὐγῆς!

Ἐξ ἑτε φλόγων τοῦ «Μέλλοντος» ἀνέγνωμεν διατριβὴν τινα ἐκ Χαλκίδος, δι' ἧς θέλουν ὁ γράψας νὰ παῖξῃ μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀξιολόγου ἱατροῦ καὶ δημάρχου Χαλκιδέων Κ. Γ. Βελισσαρίου, ὑβρίζει αὐτὸν περὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ εἰρωνεύει τὴν διαγωγὴν του ὡς Δημάρχου. Ἡθέλαμεν ἀδιαφορήσει εἰς τὰ γραφόμενα, ὡς πράττει καὶ ὁ Κ. Βελισσαρίου· ἀλλὰ κατανοοῦντες ὅτι τὰ τοιαῦτα ὑποκινοῦνται ἢ γράφονται παρὰ τῶν δύο ἐνταῦθα νεήλυδων ἱατρῶν Ξ καὶ Σ. νομίζομεν πρέπον νὰ τοῖς ἀπευθύνωμεν μίαν τελευταίαν πλὴν πατρικὴν συμβουλὴν· καὶ τοῖς λέγομεν· ἐνὸς ἔχουσιν εἰσεῖτι καιρὸν καὶ εἰσὶν ἔτι νεοὶ νὰ δράμωσι πρὸς ἐπιτυχερῆσαν ἐξάσκησιν τοῦ ἱατρικοῦ των ἐπαγγέλματος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἔνθα ὑπάρχει ἑλλείψις ἐπιστημόνων ἱατρῶν καὶ ἐπομένως ἑλλείπει συγκρίσεις ἱκανοτήτων, διότι δυστυχῶς (διὰ μερικῶς) ὁ κόσμος ἐν Ἑλλάδι ἔμαθε νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ὑπολήπτεται τὰς ἀνεγνωρισμένας ἱκανότητας καὶ μάλιστα ἐν Χαλκίδι, ἔνθα οἱ κάτοικοι ἔχουσιν ἐσχηματισμένην ὑπερ τοῦ Κ. Βελισσαρίου πεποίθησιν, διὰ τε τὴν πολυχρόνιον πεῖράν του καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιστήμης του θαύματα! ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ σύγκρισις ἐπὶ ἀνομοίῳ ἐστὶν ἀσέβεια πρὸς τὸ ἀκαταμαχῆτως ὑπέρτερον. Ἄν δ' ἐμάνισεν ὁ Κύριος Σ. διότι, φιλήσας τοὺς πόδας τοῦ Κ. Βελισσαρίου ὅπως τὸν διορίσῃ δημοτικὸν ἱατρὸν διὰ νὰ κερδαίνει τὰς ἐξ ἧν τὰ δ ρ α χ μ ᾶ ς, δὲν τὸν διώρισε, πρέπει νὰ μὴ τοῦ κακοφαινέται, καθοσον, κατὰ τινα Νομολόγον, ἡ ἀχαριστία ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῇ μὲ θάνατον. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν τὴν περὶ τὰ δημαρχικὰ ἱκανότητα τοῦ Κ. Βελισσαρίου αἱ προϊστάμεναι ἀρχαὶ καὶ οἱ δημόται εἴνε εἰς κρείττονα θέσιν νὰ γνωρίζωσι κατὰ πόσον ὠφέλησεν ἠθικῶς τε καὶ ὀλικῶς τὸν τόπον, ἐκαλλώπισε τὴν πόλιν καὶ ἠύχσε τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου, ἐνῷ οἱ προκατέχοι τοῦ Δήμου, ἂν καὶ παῖδες καὶ ἱκανότητος κάτοχοι! οὐδὲν ἔπραξαν· καὶ ἂν ἐκτιμῶσιν ἢ ὅχι τὴν δημαρχικὴν ἱκανότητα τοῦ Κ. Βελισσαρίου οἱ συνδημόται του θὰ τ' ἀποδείξῃ ἡ ἐπικειμένη δημοτικὴ ἐκλογὴ· καὶ τότε «Καλαὶ ἀντάμωσαι»· Κύριοι διατριβογράφοι . . .

Ἐν Χαλκίδι τὴν 12 Ἀπριλίου 1864.

Α. Ζ.

Ὁ Κ. Τρύφων Ταμπανόπουλος διορίσθη ὁριστικὸς Σύνδικος τῆς Πρωτεύσεως τοῦ Β. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ φαρμακοποιῶ.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἀπριλίου 1864.

ΣΙΜΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ θεραπευὸν τοὺς κ ᾱ λ ο υ ς καὶ τὰς μυρμηγκιάδας ἀναχωρεῖ μετὰ 40 ἡμέρας εἰς Σύρον. Ὅθεν ἂς σπεύσωσιν ὅσοι ἔχουσιν ἀνάγκην τούτου· κατοικεῖ δὲ εἰς τὰ κάτω Γύφτικα ἐντὸς τοῦ κουρείου τοῦ Ἀγγελῆ Αἰγινήτη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ἡ ΑΘΗΝΑ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀδελφῶν Κ. καὶ Ν. Κοντολέοντος ἡνοίξεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀπέναντι τῆς οἰκίας Τζαβίλα καὶ τοῦ παντοπωλείου κ. Θ. Καρπετοπούλου. Τὰ συστατικά τοῦ ξενοδοχείου τούτου εἶναι ἡ καθαρότης, ἡ οἰκονομία, ἡ ποικιλία τῶν φαγητῶν καὶ ἡ καλὴ περὶποίησις πρὸς τοὺς φοιτῶντας.

ΒΕΓΓΑΛΙΚΑ φῶτα διαφόρων εἰδῶν καὶ χρωμάτων πωλοῦνται εἰς τὸ Φαρμακεῖον Κουτσικάρη.

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ μὲ οὐρὰν καλῆς ποιότητος πωλεῖται ἀντὶ δρ. 450· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Στίβενς μουσικοδιδάσκαλον.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ συνιστάμενον ἐκ 1000 περίπου πύχ. παρακείμενον τῇ νῆα Βουλῇ, ἐκπικεῖται. Ἡ διεύθυνσις εἰς ἡμᾶς.

ΧΑΒΙΑΡΙ μαῦρον πρώτης ποιότητος εὐρίσκεται εἰς τὸ μακαρονοπωλεῖον ἢ εἰς τὴν φάμπρικα τοῦ κ. Κ. Π. Ἀγαθοκλέους κείμενον πλησίον τῆς ἀγορᾶς, καὶ πωλεῖται λιανικῶς μὲν πρὸς δραχ. 8 τὴν ὀκτὴν, χονδρικῶς δὲ πρὸς δρ. 7 καὶ λεπτὰ 80.

ΚΑΠΕΛΑ μαῦρα μεταξωτὰ ἀνδρῶν καὶ βερούπλικα καστόρχε καλῆς ποιότητος εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐμποροβράβειου κ. Στυλιανοῦ Φραντζῆ κείμενον ἀπέναντι τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους τῆς Χρυσοσπηλαιώσεως καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς οἰκονομικάς. Οἱ χοντὲς ἀνάγκην ἂς σπεύσωσιν.

Ὁ Κ. ΑΘ. Σαρδέλης ἔφερε κατ' αὐτὰς εἰς Ἀγγλίας διάφορα εἶδη, οἷον λάμπες τοῦ τοίχου, λάμπες κρεμαστῆς μὲ δύο καὶ τρεῖς φῶτα, διάφορα μηχανοπνέοντα, καστόρια διὰ καθάρσιμα ἀσχημικῶν, κοχλιάρια ἀρζαντῶ, καπέλλα ψάθινα καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη, τὰ ὅποια πωλεῖ εἰς μετρωτάτην τιμὴν· Κεῖται δὲ τὸ κατάστημά του ἀπέναντι τῆς πρωτοφυλακῆς.

ΦΑΛΑΓΚΗΤΙΚΟΝ γραμματίων ἐκ δρ. 500 πωλεῖται· ἡ διεύθυνσις εἰς ἡμᾶς.

ΧΑΒΙΑΡΙ μαῦρον καλῆς ποιότητος πρὸς λεπ. 53 τὰ 25 δρ. πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημά τοῦ κ. Μέρμηγα.

Ἀπέναντι τοῦ Στρατῶνος τῆς Χωροφυλακῆς πωλοῦνται οἶνοι τῆς Κέας πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος καθὼς καὶ ὄξος τῆς Κέας ἄνευ ρητίνης εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ 1) μεγάλη οἰκία τοῦ κυρίου Π. Ἡπίτου κειμένη εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα ὅπου κατοικεῖ ὁ κ. Χρυστίδης. 2) Δύο δωμάτια εἰς τὴν αὐτὴν αὐλὴν κείμενα. 3) Ἐν δωμάτιον βλέπον πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἔχον ἐστῖαν. 4) Ἀπὸ τῆς πρώτης Ιουλίου ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα ὅπου ἔχῃ ὁ κ. Χίλλ τὸ σχολεῖον.

Ὁ Χρήστος Βεροῦς δίδει πληροφορίας.

ΥΠΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ἑδὼν Λυκαβητοῦ ὑπ' ἀρ. 234 καὶ γενομένης μὲ τὴν οἰκίαν Κωστή οἰκία ἐκ 4 δωματίων, αἰθούσης, μαγειρείου, κατωγείου, πλυσταρείου καὶ δόματος, αὐλῆς καὶ ποσίμου ὕδατος, μὲ ἐνοικίαν πολὺ συγκαταβατικὴν, ὡς ἀναχωρεῖσας τῆς ἐν αὐτῇ οἰκογενείας, πρὸς ἣν ὁ βουλόμενος ἀπευθυνθῇ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΑΙ δύο πατώματα τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Αἰνάνδρου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου ε. ε. τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐν ὁδῷ Μεουσῶν οἰκίας Γω. Φιλήμονος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν κυρίαν Ἑλένην Παπαδοῦκα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σεπάλων κείμενον μαγαζεῖον τοῦ κ. Ἀντ. Σκλέπα. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Ἡ ἐν Κηφισίᾳ οἰκία τοῦ κ. Ἰωάννου Δ. Ριβουνοῦ ἐνοικιάζεται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον διαμέοντα ἐν Κηφισίᾳ.

Ἡ ΟΙΚΙΑ πρώην Ἀνεξαρτήτου, νῦν δὲ τοῦ κ. Π. Νικολάου Σπανοῦ φανοροποιῶ, οἰκία εὐρυχωροτάτη καὶ καλοκτισμένη κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως, **ΠΩΛΕΙΤΑΙ** καὶ ὁ ἐπιθυμῶν ἂς ἀποτανῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς ἔχοντα τὸ κατάστημά του πλησίον τῆς οἰκίας Πατούσα.

Ὁ Κύριος Γ. Δαμιανὸς καὶ Συντροφία προτιθέμενος νὰ διαλύσῃ τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἄνωθεν τοῦ μεγαλοεμπορικοῦ Ι. Γκινάκα ἐμπορικὸν κατάστημά του πωλεῖ τὰ ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων εἰτε ὀλικῶς εἴτε μερικῶς μὲ 30000 ἐκπεσόν· πρὸς δὲ πωλεῖ καὶ τὸν σκελετὸν (Δουλόπια) καὶ ἐνοικιάζει καὶ τὸ διαλυθὲν μαγαζεῖον ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου ε. ε. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν μαγαζεῖον καὶ ὑπόγειον (συνάμα ἢ καὶ χωριστὰ) κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Δημητρίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν ψηρῇ· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην Παυλοπούλου.